

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

“Az Evangélium Istennek hatalma” (Róma 1:16)

A BIBLIA HELYES HASZNÁLATA

Zsoltárok 119:89—112.

“Uram! örökké megmarad a te igéd a mennyben. Nemzedékről nemzedékre van a te igazságod, te erősítetted meg a földet és áll az. A te ítéleteid szerint áll minden ma is; mert minden, ami van, tenéked szolgál. Ha nem a te törvényed lett volna az én gyönyörűségem, akkor elveszttem volna az én nyomorúságomban.” (Zsoltár 119:89—92.)

A bibliatársaságok jelentései szerint a Biblia a legelterjedtebb könyv a világon. Több nyelvre van lefordítva és több ember birtokában van a Biblia, mint akármelyik más könyv. Ez öröndetes hír. De sajnós az is igaz, hogy nagyon sok ember, bár birtokolja a Bibliát, nagyon ritkán, vagy sohasem olvassa. Ez egy szomorú hír. Akik magukat “kereszténynek” (“hivőnek”?) tartják és nem olvassák a Bibliát, azzal védekeznek, hogy úgy is tudják, mi áll benne, nem szükséges, hogy olvassák. A Biblia nem egy könyv, amit egyszer elolvasunk, és azután félre tesszük. A Bibliát olvasni, tanulmányozni, használni kell. Sohasem tudjuk kitanulni, mindig találunk benne valami újat és a régi igazságokat tisztábban látjuk. — A következőkben szeretnék rámutatni, hogy hogyan használjuk helyesen a Bibliát.

1. A Biblia (Szentírás, Isten Igéje) az egyedüli illetékes, a legfelsőbb és végleges tekintély hitéletünk és erkölcsi életünk dolgában. A Biblia rámutat arra, és megismerteti velünk azt, akiben hinnünk kell, ha az örök

életet el akarjuk nyerni. Ez nem más, mint Isten: a mennyei Atya, a Jézus Krisztus és a Szentlélek. Két esetben is történt lelkipásztori beszélgetések alkalmával, hogy egyetemi hallgatók arra a kérdésemre, hogy hisznek-e Istenben, azt válaszolták: “Hiszek egy istenben, de nem a bibliai Istenben.” Az én meggyőződésem az, hogy ha üdvözülni akarunk, akkor a Bibliában kijelentett Istenben kell hinnünk — mert nincsen más Isten! Olvassuk, használjuk a Bibliát szorgalmasan, hogy ezt az Istent minél jobban megismerjük. “Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam,” (János 5:39).

A lelki dolgok után való kutatás célja nem csak az, hogy az igazi Istenben higgyünk, hanem az is, hogy helyesen cselekedjünk, erkölcsi életünkben a helyes úton járjunk. Ki tudja nekem megmondani, hogy mi a helyes, hogyan kell cselekednem, vagy mit szabad és mit nem szabad megtennem? Akik nem hisznek a Biblia Istenében, azok a Biblia erkölcsi törvényeit is kétségbe vonják. Az utolsó években sokat hallunk az “Új erkölcsről.” Ez az “új erkölcs” azt állítja, hogy az adott, különleges helyzet, amiben találjuk magunkat dönti el, hogy mit cselekedjek, és hogy egyedül a szeretet dönti el határozásomat. Ez egy igen síkos talaj, egy igen tekervényes tanítás. Igaz, hogy tetteinket tiszta szeretetben kell végeznünk, de döntésünk nem

ellenkezhethet a Biblia erkölcsi tanításával.

2. A Biblia mindennapi kenyér lelki életünk fenntartására. “Ő pedig felelvén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.” (Máté 4:4.) A Biblia naponkénti olvasása olyan fontos lelkünk részére, mint a reggeli, ebéd és vacsora testünk részére. Nem vigasztalhatjuk éhes gyomrunkat azal, hogy “amikor nagyapám disznót vágott, de jóllaktam”, ahogy azt apám szokta mondani a disznótoros vacsorán. Amit testünknek nem tehetünk meg, sajnós nagyon sokszor megteesszük azt lelkünknek. Ne csodálkozzunk, ha lelki életünk elsorvad, ha azt nem tápláljuk mindennapi biblia-olvasással. A frissen sült cipó nem használ nekünk semmit, ha azt üvegszekrénybe tesszük és gyönyörködünk benne. A cipót meg kell szegni és enni kell belőle. A biblia-olvasásra lelkünknek van szüksége, ha életben akarjuk tartani.

3. A Biblia egy megbízható vezető vándorutunkon. “Az én lábamnak szövéténeke a te igéd, és ösvényemnek világossága.” (Zsoltár 119:105.) E földön csak vándorok vagyunk. A hívó ember a mennyei otthonba vágyik; ez a végcélunk. Hogy mikor jön a végünk, azt nem tudjuk. A behívás bármikor jöhet — és célba jövünk. Addig is vándorutunkon vezetőre van szükségünk. Sokszor veszélyes úton kell járnunk, az út sötét előttünk. A Biblia a megbízható vezető. Ezt a vezetőt követnünk kell. Benne találjuk Isten akaratát. A helyes út ki van jelölve mindegyikünk részére és ezt az irányt hűségesen követni kell. Sokszor előfordul, hogy mi magunk tervezzük az utat és

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla., 32905

Editor — Szerkesztő:

DR. BELA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid at Melbourne,
Fla. and additional mailing office.

Subscription fee: \$5.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:

Mrs. Jack Steg

321 Wilbur Court, Palm Bay, Fla. 32905

Tel. 305-723-1397

FONTOS: Címváltozást, kérjük,
jelentsék Mrs. Jack Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyedikén pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

mint "jó hívők" Isten jóváhagyását
kérjük. Addig kutatjuk a szentírást,
míg olyan biblia versre nem találunk,
amely a mi tervünkbe bele-
illeszkedik. (Akháb és Josafát — Ki-
rályok I. 22.) Isten útja lehet nehéz,
mégis ne térjünk le róla, ne fogjuk
rövidre azt az utat, melyet Isten je-
lölt ki számunkra.

4. A Biblia jóbarát a szükségben. Egy
jó barát az, aki nem hagy magunk-
ra, ha szükség en vagyunk. A legna-
gyobb szükségben vagyunk a halá-
los ágyon. Jóllehet, hogy kedveseink
ott vannak a haldokló ember szobá-
jában. Az ő szavuk nem tud sokat
segíteni, de Isten szavai igazi vi-
gasztalást jelentenek. "Még ha a ha-
lál árnyékának völgyében járok is,
nem félek a gonsztól, mert te velem
vagy; a te vesszöd és botod, azok vi-
gasztalnak engem." (Zsoltár 23:4)
A Biblia társaságában jó társaság-
ban vagyunk. "És ha majd elmegyek
és helyet készítek néktek, ismét el-
jövök és magamhoz viszlek titeket,
hogy ahol én vagyok, ti is ott legye-
tek." (János 14:3.) Találunk-e még
egy könyvet az egész irodalomban
e világon, mely szebbet és jobbat
tudna mondani részünkre? "Ha nem
a te törvényed lett volna az én gyö-
nyörűségem, akkor elveszttem volna
az én nyomorúságomban." (Zsoltár
119:92.)

5. A Biblia, mint ismertető jel. A
közmondás azt mondja: "Ahol virá-
gok vannak az ablakban, ahol éne-
kelnek a házban, ott rossz ember
nem lakhat." A Bibliát mint könyvet
különleges kötésben állítják elő. Kül-
ső formája feltűnést kelt, könnyen
felismerhető és jelenléte elárul vala-
mit a tulajdonosáról. A Biblia az asz-
talon, az orvos várószobájában sejteti
velünk, hogy aki kitette, keresz-
tyén lehet. Egyszer vonaton utaztam
és az Új Testamentumot olvastam.
Kis idő múlva a velem szemben ülő
utas is elővette Bibliáját és olvasta.
A következmény az lett, hogy kelle-
mes társalgásba jöttünk, míg egyi-
künk ki nem szállt. A Biblia egy
ismertető jel, de vigyázzunk, hogy
képmutatók ne legyünk. Ha a Bib-
liát csak kiállítjuk, de nem olvassuk,
képmutatók vagyunk. Ennél még
rosszabb, ha olvassuk, de nem élünk
szerinte. Az emberek erre is gyor-
san rájönnek és csúffá válunk az
emberek szájában — joggal. Ez nem
válík Krisztus Urunk dicsőségére.

Ne használjuk a Bibliát varáz-
szernek. Ez nem egy csodát művelő
könyv. Jelenléte az automobilunk-
ban, vagy zsebünkben nem véd meg
baleset ellen. Még gyermek voltam,
mikor tanúja voltam annak, hogy
nagyéném egy Új Testamentumot
dugott a szoknyája zsebébe és azt
mondta: "Ezt magammal viszem az
útra. Budapesten a vonat átmegy a
vasúti hídon, hátha a híd leszakad."
Tudomásom szerint nagyéném nem
járt a templomba és nem olvasta a
Bibliát.

Ne büntessük gyermekeinket az-
zal, hogy kiszabunk rájuk néhány
oldal bibliaolvasást. — Ne tegyük a
Bibliát a koporsóba; ott nem hasz-
nál senkinek.

6. A Biblia mint imakönyv és éne-
keskönyv. Krisztus Urunk idézte a
Szentírást imaiban. A Zsoltárok na-
gyon alkalmasak erre. "Beszéljete-
k egymással zsoltárokból, dicséretek-
ben és lelki énekekben; énekeljete-
k és dicséreteket mondjatok szívetek-
ben az Úrnak." Efézus 5:19. "Szen-
ved-e valaki köztetek? Imádkozzék.
Öröme van-e valakinek? Dicséretet
énekeljen."

Testvérem! Van-e Bibliád? Olvas-
suk, használjuk a Bibliát helyesen.

Galambos Pál

Csalánköntös

II. Kor. 12:7.

Róm. 7:22—23.

Tegnap úgy elmerengtem,

Szomorún elmerengtem

Egy sarjadó szép szál emberpalántán.

A test s a lélek

Oly egy-ütemre lépett

Ragyogón, katonásan, —

Fénylett a szem

S a homlokról sugárzott

Valami új, szinte antik Arány.

Talán...

Igen, talán majd ez a nemzedék —

Néha hittem, hogy összebékülünk

Én meg a testem.

Nem barátom volt,

Nyomorgatóm volt,

Túlzsűkre szabott csalánköntösöm,

Zsarnokom, kivel egy verembe estem.

Mi nem békülünk össze már soha:

Én meg a testem.

Az egyenlőtlen hare állni fog

Idegenül és irgalmatlanul —

S ahogy eddig: többször lesz ő felül

És én alul.

Hogy elfog néha

Valami örült vetkezési vágy:

Lehántani, leszaggatni magamról

E szennyes, véres, unt, nyútt rogy-ruhát,

Mely fojtogat,

— Hányszor fojtotta meg

Vörös selyemzsinórral

A legfehérebb gondolatomat. —

Költézetem, ha volt

Csak szabadsághare volt,

S minden jó költemény

Ujjongva lengő győzelmi zászló

A hare után, mit vele vívtam én.

Nem barátom volt,

Nyomorgatóm volt,

Túlzsűkre szabott csalánköntösöm,

Zsarnokom, kivel egy verembe estem:

A testem.

Hol vagy antik Arány?

Talán,

Igen, talán majd az új nemzedék... —

Reményik Sándor

A képmutatók: szentek a házon
kívül, sátánok a házon belül.

Bunyan János

Az alázatosokat nem lehet meg-
alázni. (Joseph Roux)

“NEM JÁRTATOK EZEN AZ ÚTON SOHA EZ ELŐTT”

JÓZSUÉ 3:4

Isten az Ő végtelen kegyelméből ismét egy új évvel ajándékozott meg bennünket. Nagy szeretetének bizonyossága az, hogy még nem állított ítélet elé. Viszont bennünket nagyobb felelősségre készítessen ez a türelem. Új év, új lehetőségek és új alkalom a szent életben való járás-hoz. De azért a nagy kérdés előttünk mégis az, hogy miként járjuk végig ezt az utat?

Izráel népe 4 évi vándorlás után érkezett el a határhoz, az ígéret földjének határához. Most már a múlt sok küzdelme, nehézsége mind a hátuk mögött van. Szinte már el is feledték azt, hogy hányszor aggódtak az élelem és a víz miatt. Máskor pedig az ellenséges túlerőtől félték. De mindenben átsegítette őket az Úr. Az is igaz, hogy nagyon gyakran az ember elfeledkezik a múltban megtapasztalt vezetésről, Isten áldásáról, és csak a jövő nehézségeit látja maga előtt. Talán most év elején nekünk is a legnagyobb kérdésünk az: *Vajon mit hoz reánk a jövő?*

Életünk állandó zárandoklás, vándorlás. Ebben mennyire hasonlítunk a választott népre. Előttünk van egy új év, egy új útszakasz, amit meg kell tennünk. Ha pedig előre tekintünk, akkor minden emberre, fiatal-

H Í R

Nashville, Tenn. (BP) A Déli Baptista Szövetség statisztikai osztálya jelenti, hogy a beérkező adatok szerint a déli baptista gyülekezeti tagok száma az 1972. év végén túl fogja haladni a 12 milliót. Az aláírási tételek száma a becslések szerint 452,673 lesz, ami 43,014 bemelegítéssel több, mint 1971-ben volt. A becslések szerint a gyülekezeti tagok száma 12,051,166 lesz 1972. év végén. 1972. évben az adakozás összege, helyi és missziós célokra el fogja érni az 1,000,000,000 (1 milliárd) dollárt.

EZ IS HÍR

“Ifjainkat, koruk szerint három csoportban, egész őszön foglalkoztattuk. Jelenleg a dec. 5-i kártyapartira készülnek.”

(Egy amerikai magyar protestáns gyülekezet jelentése... Vajon, ha az ördög bibliájának a lapjait az ifjak egyházi rendezésben forgatják, akkor szent könyv lesz belőle?)

ra, idősré egyaránt vonatkozik az ígérek ez a megállapítása: “Nem jártatok ezen az úton soha ez előtt.”

Olyan természetesnek is vesszük ezt, hiszen ki az közülünk, aki már végig járta volna az 1973-as esztendő? Azt tudom, mit hozott reám az elmúlt év, arról is tudok beszélni, hogy eddig elmúlt életem éveit mit hoztak reám, de hogy a jövő, az előtttem levő út mit fog hozni, ezt egyikünk sem tudja. Ez az út mindenki előtt ismeretlen út.

Ahogy Izráel elindult Egyiptomból Kánaán felé, minden lépésük idegen és ismeretlen úton vezetett át. Meg kellett nekik ismerniük a Vörös-tengert, Mára keserűségét, de közben a Pálmák városában is lehettek. Így indulunk mi magunk is neki az évnek. Lehet, hogy ebben az évben lesz megpróbáltatás, lehet, hogy Pálmák városát is ad az Úr nekünk. De egyet tudok: Ő ott lesz mindenki életében, és vezetni, irányítani akar bennünket.

Ez volt Izráel számára is a legnagyobb vigasz: *nem voltak vezér nélkül.* Milyen megnyugtató lehetett számukra tudni azt, hogy nem ember elképzelése szerint választják meg az utat, nem Mózes az, aki az élen halad, hanem Isten szavát kell figyelembe venni, Ő irányítja népét. Ennek ellenére mégis mennyiszor zúgolódtak és lázadoztak, pedig Isten mindig és mindenben adott számukra szabadulást. Legyünk bizonyosak abban mi magunk is, hogy a Vezér megy elöl, Jézus a mi életünk irányítója. Mi csak hűségesen és engedelmesen követjük őt. Tudjuk mondani örömmel: “Együtt tesszük meg utunk, az Úr, és én.”

Az is biztos, hogy Isten nagyon sokszor kívánta meg népétől a hitet. Ahogy elindultak Egyiptomból, végig a pusztai vándorlás időszakában, de azután a honfoglaláskor is, Isten azt kívánta népétől, hogy útjuk legyen mindig a *hit útja*. Akár a Vöröstengeten, akár pedig a Jordánon való átkelés alkalmával Isten azt mondta népének: Induljatok el! Pedig előttük csak víz van, megáradt folyó, de sehol híd, vagy más átkelési lehetőség. De menniük kell, mert Isten gyermekeinek útja a hit útjának kell lennie minden alkalommal. Hiszen Isten már jó előre elkészítette az

utat népének, még a zúgó és tajtékzó Jordánon keresztül is. Lehet, hogy lábunkat már nyaldossák a veszély habjai, de mégis akadálytalanul áthaladhatunk a hullámokon, mert a mi Vezérünk megy előttünk. Növekedjünk hitünkben is ebben az új évben, hogy minden alkalommal Istenre tudjunk tekinteni, és soha ne a nehézségekre és veszélyekre.

De az is érdekelhet még bennünket, hogy mit is hozhat reánk ez az új esztendő, az új útszakasz. Hadd mondjam örömmel, hogy a *győzelem útja* is lehet. A választott nép is tudott győzedelmeskedni Jerikó falain, elfoglalták Ai városát is, azután győzelmesen haladtak tovább le, egészen a tengerig. Senki sem állhatott meg előttük, mert Isten készítette nekik mindig az utat, és ez csakis a győzelem útja lehetett. Így lehetséges számunkra is, hogy a győzelem éve is lehessen ez az új esztendő. De valami nagyon fontosat kell még megtennünk. Erről maga Józsué így beszélt népének, mielőtt elindultak volna: “Szenteljétek meg magatokat!” Hadd mondjuk mi magunk is így: Legyen ez az új esztendő, az új út, a *megszentelésnek is az útja*.

Talán ezzel a gondolattal kellett volna kezdenem, de mégis utolsónak hagytam éppen azért, hogy igazán a lelkünkbe vésődjön ez a kívánsága az Úrnak. Szenteljük meg magunkat, mielőtt tovább indulnánk. Ami bűn és tisztátlanság volt bennünk, azt Krisztus vére mossa le teljesen, és szent elhatározásokkal induljunk neki az új esztendőnek. Van erre lehetőség, hiszen még az év elején vagyunk. Minden bűntől szabadítson meg bennünket Urunk, mert később egy-egy rejtett bűn vereséget idézhet elő, mint ahogy ez Ákánál is történt. Ha pedig megszentelt szívvel tudunk neki indulni az előttünk levő ismeretlen évnek és útnak, akkor biztosra vehetjük, hogy Istenünk vezetni fog bennünket. Lehet, hogy lesznek aggodalomra okot adó események, lehet, hogy kétségeskedni fogunk, de egy biztos: Isten átsegít bennünket, gyermekeit minden nehézségen. Higgyük el, Isten vezet, és Ő győzelemre akar vezetni bennünket Krisztus által ebben az új esztendőben.

Viczián János

NŐK ROVATA

Rovatvezető: SZERENCZY JÓZSEF NÉ

Női konf. elnök: Petre Gáborné
Alelnök: Tatter Vilmosné
Pénztáros: Kish Ernőné
Jegyző: Forrás Edéné

Szolgáló kezek

Márk evangéliuma nagyon szépen írja le Péter anyósának meggyógyítását az 1. rész 30—31. versben: "...szólának Jézusnak felőle." Merem hinni, hogy ő egy hívő nő volt, akit mindenki szeretett. Nem minden anyóst szeretnek. Fontosnak tartották megmondani az Úrnak, hogy beteg. A hideglelés nem éppen jelentéktelen, sok betegségnek kezdeményezője lehet.

Jóleső érzés lehetett az, amikor egy isteni kéz érintette földi halandó kezét, s azonnal meggyógyult és szolgálatba állt, szolgált az Úrnak és tántványainak.

Úgy látszik, hogy Ő, aki cél nélkül nem tett soha semmit, éppen ezt a benne rejlő szolgálatkészséget akarta csodás gyógyítással megdicsőíteni. Másoknak szolgálni a legszebb cselekedet. Ama napon, mikor Jézus visszajön, ez dönti el hovatartozásunkat. Itt e földön végzett munkánk Máté 25:31—40. versei szerint kerül elbírálásra.

Hiába jártunk ötven évig templomba, ha kezünket nem adtuk oda, hogy Jézus érintse, s így nem adtuk a szolgálatra. Pál apostol azt írja, hogy "...közülünk senki sem él önmagának."

Az Urért való szolgálat megedzi a szívet s képessé tesz a másokkal való együtt-szenvedésre is. Senki sem tud úgy érezni a szegénnyel, mint aki maga is szegény volt. Müller György azt mondta, hogy "A szolgálathoz nem szükséges nagy összeg, nem is illene, mikor Mesterünk szegény volt." A szolgálat sokszor szenvedéssel is jár. Ismerek egy hívő nőt Washingtonban, aki írásban meghagyta orvosának és kórházának, hogy "amikor kell az egyik veséjét vegyék ki és adják annak, akinek szükséges. Vagy mielőtt meghalna, szemét, vagy bármely részét adják annak, akinek az szükséges. Ő a szolgálatot szenvedéssel is vállalja.

Egyik testvér vonaton utazott, útitársai kártyáztak és hívták őt is,

mivel hiányzott a negyedik partner. "Sajnálom, de az én kezem nincs velem!" — felelte ő. "Mit akar ezzel mondani?" — kérdezték. "Ez a két kéz nem az enyém, mert hívő lettem és Jézus szolgálatára szenteltem, és így nem hozzám tartozik." Pál apostol arra kéri a római gyülekezetet, hogy "szánjátok oda testeiteket élő, szent, Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket." (Róm. 12:1.)

Akit az Úr elhív, elvárja tőle, hogy az ami korábbi életében értékes volt, azt használja fel az Ő szolgálatában.

A dorkási szolgáló kezek nagyon szépek, akik magukról megfeledkezve sokszor lemondva, szolgálnak özvegyeknek és árváknak önzetlenül. Szép kezek a vigasztaló kezek, amelyek tollat fognak... levelet írnak... egy gyászolónak, szenvedőnek, amikor mindig van néhány igeverjük, megnyugtató szavuk mások részére. Hogy ez milyen jól esik, azt a tapasztalatból tudom.

Szép kezek az adakozó kezek, amelyek nemcsak kapni, hanem inkább adni szeretnek. Az Úr Jézus azt mondja: "Te pedig, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezéd, mit cselekszik a te jobb kezéd. Hogy a te alamizsnád titkos legyen, és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyilván." (Máté 6:3—4.)

Ide kívánczik egyik külföldi lapban közölt kis történet: "A második világháború után sok templom megromlódott a bombatámadásoktól. Egyik templomban, amikor a téglok eltakarították a romokat, egyik szobron — mely az Úr Jézust ábrázolta — a kezek olyan apróra tördelöztek, hogy lehetetlen volt helyére vissza helyezni. Egyik egyháztág gondolt valamit, s fogott egy karton lapot és a következőket írta rá: "Csak a ti kezeiddel rendelkezem" — majd felakasztotta a kezek helyére.

Kérdezzük meg magunkat, tudunk-e valóban Krisztus keze lenni? Mert az Úrnak szolgálni a legdicsőbb dolog.

Molnár Antalné

Pekingben (Kína) csak egy keresztyén gyülekezet van

A kínai népköztársaság fővárosában, Pekingben egy protestáns gyülekezet működik, a torontói (Kanada) "Globe and Mail" című napilap külön tudósítója szerint. Pekingnek 1.148.000 lakosa van.

A jelentés leírja, hogy a gyülekezet "Rice Market Street Church" (Rizs Vásár Utcai Gyülekezet) néven működik. 1958-ban alakult a város összes protestánsainak az összefogásából.

Az összejöveteli hely egy épület második emeletén van. Az elmúlt Húsvét óta ismét nyitva áll az imaház kapuja minden érdeklődő előtt. 1960-tól a "kulturális forradalom" éve alatt külföldiek nem látogathatták az összejöveteleket.

A gyülekezet lelkésze: Yin Chi-chen becslése szerint Pekingben legalább 500 protestáns egyén él, bár nem mind látogatja az összejöveteleket. Azok részére, akik jönnek hetenként 4—5 Istentiszteletet tartunk, néha kevesebbet, amint a szükség kívánja — mondta Yin Chi-chen lelkész.

Egy tipikus vasárnapi szolgálat kb. 35 percig tart és erősen emlékeztet a régi, ceremóniák nélküli metodista összejövetelekre. A sorrend négy énekből, egy zsoltárból, Ő és Újszövetség-i igeolvasásból és három rövid imaáhitatból áll. Van még egy rövid lelki figyelmeztetés a szószeréről, de prédikáció nincs.

Nincs perselyezés. De akik óhajtanak hozzájárulni a gyülekezet költségéhez, a prédikátor fizetéséhez, azok elhelyezhetik adományait a bejáratnál levő fadobozba. Van a gyülekezetnek egy másod-lelkésze is: Kan Xue-ching.

Yin Chi-chen prédikátor az amerikai Church of the Brethren (Testvérgyülekezetek) misszionáriusai által régebben fenntartott teológiai szemináriumban végezte teológiai tanulmányait. 1944-ben avatták fel a szolgálatra. (ABPS)

Az egyetlen enyhítő szó, amit az ostobaságról mondhatunk az, hogy valódi.

Misszió mezőkről...

A GERZSENYI MISSZIÓ ALAP MUNKÁJA

A clevelandi Gerzsényi testvérünk, akinek áldozatos misszió-tevékenységéről lapunk ápr. 15-i számában írtunk, folytatja az Úr előtt kedves segítő munkáját. Gerzsényi testvér magyar, de az általa felállított misszió-alap az általános keresztyén ügyet szolgálja. A magyar baptista misszió úgy magasan áll céljai sorrendjében.

A Gerzsényi misszió-alap nemrégiben küldött egy autót (ill. pénzt az autóra) a magyarországi baptista szövetség használatára. Ment egy autó (Volkswagen) Jugoszláviába misszió célra és egy motorkerékpár egy fiatal magyar jugoszláviai prédikátornak.

Jó tudni, hogy Gerzsényi testvér a magyar misszióra szánt adományait a clevelandi Bethánia Baptista Gyülekezeten keresztül juttatja el az arra szoruló testvéri kezekhez. A karácsony szép volt Magyarországon több baptista prédikátor részére. Az alábbi levél Laczkovszki János testvértől elmondja, hogy miért volt kedves ünneplése egynéhány baptista munkatársunknak:

"Kedves Bretz Testvér: Isten iránti hálaadással és testvéri köszönettel közlöm veled, hogy központunk címeire küldött 225.— dollár, valamint Palotay Sándor testvér csekkszámlája által küldött 1095.— dollár megérkezett. Megbeszélésünk szerint 21 személy részesült belőle karácsonyi segély címén.

A támogatásban részesült szolgatársak nevében köszönöm neked és az illetékes testvéreknek, Gerzsényi Ernő testvérnek külön, missziók áldozatkész támogatását."

Gerzsényi testvér szeretete szépen beleillik a karácsony mennyei hangulatába. Örömet szerez és ő maga is örül. Mindenki örül. Az Úr áldja meg Gerzsényi testvért.

HÁLAADÓ ÜNNEPÉLY
CLEVELANDBAN
(Bethánia Gyülekezet)

Torontó és Cleveland között csak addig nagy a távolság, amíg valaki

el nem indul. Ha már úton vagyunk, akkor úgy tűnik, hogy nem is olyan hosszú ez az autóút, mint előzőleg az ember a térképről megállapította. Így történt ez velünk torontóiakkal is, mert elfogadtuk a clevelandi Bethánia Gyülekezet szíves meghívását, hogy együtt emlékezzünk hálaadás-sal Istenünk sokféle kegyelmére.

Nov. 11-én, szombaton este és 12-én vasárnap délelőtt voltunk együtt Isten színe előtt, hogy elmondjuk és le is tegyük áldozatunkat az oltárra. A clevelandi nőtestvérek nagyon szép oltárt készítettek mindannyiunkat emlékeztetve a hála fontosságára és arra, hogy Isten sokkal többet adott nekünk embereknek. De az ünnepi együttlét megtanított bennünket arra is, hogy hálát adni csakis örömmel lehet. Ha valakit kényszeríteni kell, az sohasem fogja örömmel megtenni áldozatát és hálaadását. De nem így volt ez Clevelandban, mert először is meglepő nagyszámú hallgatóság jött össze. Hiszen Torontóból harminc testvér látogatott át, aztán a helyi gyülekezet tagjai nagyon szép misszióást folytattak ismerőseik között. Így a két gyülekezet tagjain kívül sok érdeklődő is eljött. Lehet, hogy még nem hálaadó szívvel, hanem csak kíváncsiságból, de egykor még megállhatnak Isten előtt ők is hálaadó élettel.

A két gyülekezet énekkara és zenekara összevontan végezték a szolgálatokat, és ismét fölcsendültek ajkukon meg a húrokon a szebbnél szebb hálaadó és Istent dicsérő énekek. De ezenkívül néhány új és kedves éneket énekeltek a torontói testvérek, mert Magyarországon, a Baptista Egyház kiadásában megjelent Evangéliumi Vegyeskarok gyűjteményéből mutattak be néhány gyöngyszemet. Nagyon nívósan énekelt a nem régen alakult clevelandi négyes kamarakórus is. Ők a régi, klasszikus egyházi énekek közül mutattak be néhányat. A nagy változatossághoz tartozott még az is, hogy hangszer-szólók, énekszólók és duettek váltogatták egymást a költeményekkel és bizonyágtevésekkel.

Isten igéjével mind a két alkalommal Viczián János torontói lelkipász-

tor szolgált. És amíg egyik tudtunk lenni az éneklésben, a zenélésben, ugyanúgy megmutatkozott ez az egység az ige hallgatásában és a buzgó imádságokban.

Nagyon gyorsan elszaladt az az idő, amit a clevelandi testvéreink között tölthettünk. De ez csak azért volt, mert nagy szeretettel és kedvességgel vettek körül bennünket. Ez azután megmutatkozott a vasárnap déli közös ebéd alkalmával is, amikor a clevelandi nőtestvérek szolgáltak, nemcsak nekünk, torontói vendégeknek, hanem minden látogatót és érdeklődőt ott tartottak, hogy szeretetüket így is kifejezhessék. Legyen most is köszönet minden áldozatukért és kedvességükért.

Egymástól pedig azzal a boldog meggyőződéssel köszöntünk el, hogy "mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak... mert csak oda küld áldást az Úr és életet örökre."

Viczián János

HÍREK DETROITBÓL

Nagy örömben volt részünk nov. 19-én, amikor két angol vendéget üdvözölhettünk körünkben. Rev. Eugen Bragg testvért és Eunice Johnson testvérnőt, aki 22 éve dolgozik, mint misszionárius Sao Paulóban (Brazília). Sao Paulóban sok magyar testvérünk él, akik örömmel dolgoznak Isten országában.

Délelőtt E. Bragg testvér prédikált angolul. Szabadi tv. a gyülekezet lelkipásztora Clevelandban szolgált az Igével. Szabadi testvért a házigazda tisztségben özv. Molnár Antalné tv.-nő helyettesítette.

Bragg tv. József álmáról beszélt. Megmagyarázta, hogy nem minden álomnak van jelentősége, de József álma jövődőlés volt, melynek beteljesedéséről neki fogalma sem volt. A prédikáció után Marton Sándorné szólót énekelt, melyet férje kísért orgonán. Johnson testvérnőnket meleg szavakkal üdvözlöttük, s istentiszteletünket imával zártuk.

Délután Johnson testvérnő szolgált az Igével. Az irgalmas samaritánusról beszélt, kihangsúlyozva a szeretet munkáját. Marton tv.-nő szólóéneke után vendégünk vetített képekben mutatta be munkáját Bra-

ziliában. Johnson tv.-nő, mint amerikai misszionárius Brazíliában a gyermekmisszióban dolgozik. Egy szemináriumban vasárnapi iskolai tanítókat képeznek ki, hogy a gyülekezetben a gyermekeket tanítsák Isten Igéjére. Gyülekezetünk egyik tagját, Jakab tv.-nőt is ő tanította 9 évvel ezelőtt. Jó volt látni a fehér vásznon magyar testvéreinket és gyermekeiket.

Az előadás után az alsó teremben a nőegylet tagjai uzsonnával szolgáltak. A délutáni előadáson részt vett a detroiti brazíliai kolónia nagy része. A begyűlt összeget a brazíliai misszióra adtuk. Áldásos esténk a késő esti órákban ért véget. Imánkban arra kérjük mennyei Atyánkat, adjon többször ilyen áldásos összejövetelt.

Az elmúlt hetekben két újszülöttet mutattunk be az Úrnak. Salló Évikét és Sinn Rudolfot. Sallóék ötödik és Sinnék második gyermekét. Mindkét gyermekért Szabadi tv., a gyülekezet lelkipásztora imádkozott. Imájában Isten áldását kérte az újszülöttek életére és a szülőkre. Nagy örömmel énekeltük: "Áldjad meg, áldjad meg, áldjad meg Urunk őket!"

Sz. G.

BUENOS AIRES
Argentína

Szept. 21-én gyülekezetünk Ifjúsági Egylete tartotta 11. évfordulóját. Jelige: "Mindeddig megsegített minket az Úr."

Megnyitó beszédében pásztor testvérünk megemlítette néhai Molnár Antal prédikátor testvért; ő volt az, aki 11 évvel ezelőtt, az Úr segítségével megszervezte ezt az Ifjúsági Egyletet... A jelenlévők üdvözlése után pásztor testvérünk átadta a szerény műsor levezetését a két csoportvezető fiatal testvérnek, Dallorsó Dávidnak és Német Józsefnek.

Német József testvér a plátánoszi fiatalok közül külön üdvözlölte és szót adott ifj. Kerekes Ferenc tv.-nek, mivel ő volt ifj. egyeletünk első vezetője.

A múltban végzett munkánkról

Az ördög odamegy, ahol a pénz van, de ahol nincs pénz, oda kétszer megy. (Svéd közmondás.)

beszért Német József tv.; a tervbe vett munkákról Dallorsó Dávid tv. beszért, s közben hallottunk hálára és munkára buzdító rövid felolvasásokat. Felolvasott: Antal Veronika, Német Józsefné, Alföldi Klári, Csányi Tibor, Szabó Erzsébet; spanyol nyelven Dallorsó Ruth és Géber Józsefné olvasott. Szavalt Pintér Ibolya és Géber József. Rövid, de tanulságos elbeszélést mondott Boros Lajos testvérünk. Spanyol testvéreink egy kvartett éneket adtak elő. Rövid, tette buzdító beszédet mondott Dr. Dallorsó tv. Német József és Dallorsó Dávid testvérek imájával zártuk áldásos évforduló napunkat.

Fontosnak látom még megemléteni, hogy minden hónap első, második, majd 5. szombat estjén tartunk ifjúsági összejövetelt spanyol fiatalságunkkal közösen, melyeken mindig érezzük Urunk áldását. E sorokat olvasó fiatal és idős testvéreinket kérjük, imádságaikban emlékezzenek meg rólunk is.

Német József

Rev. & Mrs. WILLIAM B. MOLNÁR

William B. Molnár was born in Tiszagyulaháza, Hungary. He immigrated to Canada and moved with other members of his family to Saskatchewan in 1927. In 1938 Bro. Molnár moved to Toronto (Ontario) where he continued his education, first at Toronto Bible College and

Mrs. Maria Hausel a Bethesda Ott-hon legfiatalabb lakója? Az olvasóra bízuk. — Mrs. Hausel 1873. június 13-án született

then on to graduate in theology from the McMaster University, Hamilton, Ontario, in 1944.

He began his pastoral ministry at the Hungarian Baptist Church in Toronto, and was ordained in that church in November, 1944. He later served as pastor of a Church in Windsor, Ont., and since 1949 at the Silliman Memorial Baptist Church of Bridgeport, Conn., and from 1967 the First Baptist Church of West Haven, Conn. He has been actively affiliated with the American Baptist Churches and with the Hungarian Baptist Union of America. Bro. Molnár is a past president of the Hungarian Baptist Union, and had also served as Chairman of the Board of Directors of the Bethesda Baptist Retirement Home, Palm Bay, Fla., an agency of the Hungarian Union.

Bro. Molnár is married to the former Joyce Field, a native of Brantford, Ont., Canada. Their three sons are Leslie William, who with his wife resides in Shelton, Conn; David John, who with his wife and one daughter, live in Elgin, Ill. where he attends the American Conservatory of Music in Chicago; and Larry Thomas who is a freshman at Westminster Choir College in Princeton, New Jersey.

Dr. Haraszi Sándorné szolgálata a Baptist Medical Centerben — Nalerigu, Ghana

Nagyobb missziótársaságok bevezették azt a szokást, hogy a teljes idejű misszionáriusok mellett olyan szakemberek szolgálatát is igénybe veszik, akik csak egy meghatározott időt töltenek évente a missziómunkában. Az ilyen külmisszionáriusok maguk viselik az utazási és egyéb költségeket, és meghatározott időre fizetés vagy egyéb megtérítés nélkül szolgálnak. Ilyen szolgálatot végeztem én magam is 1970 augusztusában és szeptemberében a Baptist Mission Hospitalban, Mbeya, Tanzania, Kelet-Afrika. Ez egy 120 ágyas kórház, amelynek minden gondjára maradt, mivel akórház három missziós orvosa a megérkezésem után való nap elindultak Nairobi, Kenyába, hogy ott részt vegyenek egy missziói konferencián. Három afrikai asszisztens maradt velem (képzettségük valamivel az ápolónőké felett volt). Az ő segítségükkel intéztem a 120 bent fekvő beteget, a napi 50—80 beteget ellátó járóbeteg rendelőt és a napi műtéteket. Én voltam az egyetlen orvos. Velem volt az akkor 9 éves Leland fiam is. Operációban még asszisztált is.

Ez év nyarán a feleségem dr. Bán Rozália vállalta ezt a Nalerigu-ban való missziószolgálatot. Vele ment 9 éves unokánk, Anisa S. Badarudin,, akinek az édesanyja orvostanhallgató (Haraszi Rózsa) a Medical College of Georgiában. Afrika felé tartó útjukban tíz napot Magyarországon töltöttek (júl. 21— aug. 1-ig, 1972). Ezalatt látogatást tettek dr. Bán Gábor egyetemi tanársegédnél (dr. Harasztiné testvére, budapesti szülész-nőgyógyász szakorvos), dr. Lőrincze Lajos professzornál, akinek nagy része van abban, hogy most Magyarországból baptista lelkészek jöhetnek ki az Egyesült Államokba és Kanadába. Budapesten meglátogatták Herjeczki András lelképásztort és más magasállású és egyszerű ismerősöket. Meglátogatták Pálma leányunkat Sárospatakon, ahol ő a Magyarok Világszövetségének egy nyári magyar nyelvtanfolyamán vett részt. Elmentek Tahi Táborba. Itt lelképásztorok vezetésével több gyülekezetből voltak jelen

július 30-án, és előttük feleségem beszámolt arról a missziói elhivatásról, melyet gyermek kora óta hűségesen megőrzött, és amely most Afrikában való szolgálatra hívta el. Elmentek Soltvadkertre, meglátogatni az én 92 éves édesapámat. Nála öt teljes napot töltöttek. Júl. 23-án feleségem beszámolót tartott és bizonyosságot tett a soltvadkerti gyülekezetben. Elmentek Orgoványra az édesanyja sírjának meglátogatására. Feleségem 11 éves volt, mikor édesanyja meghalt. Édesapja, Bán Gábor baptista lelképásztor 1956 decemberében halt meg, egy hónappal azután, hogy mi Magyarországról eljöttünk.

Aug. 1-én indultak Budapestről Afrikába. Útjuk során egy napot Zürichben töltöttek és meglátogatták régi ismerőseinket, Dr. és Mrs. John Allen Moore-t, a zürichi International Baptist Theological Seminary professzorát, aki 1938—39-ben a Budapesti Baptista Theológiai Szemináriumban is tanított.

Ghana fővárosa Accra egy modern nagyváros. Nem messze innen ma is megvannak azok a sziklába vájt földalatti börtönök, ahol a rabszolgákat gyűjtötték és az óceánon való behajózásra előkészítették egy évszázaddal ezelőtt. Ezeket a földalatti börtönöket is meglátogatták a visszatérő útjuk során. Accrából a 250 mérföld távolságban lévő Tamale-ba repültek. Innen még mindig 160 mérföld távolságra van az a bozotos vidék, ahol a kórház működik. Zötyögős utakon autóval vitték őket Tamale-ból Nalerigu-ba. Most pedig idézek feleségem leveleiből:

Aug 7., 1972. "Nalerigu az őserdő közepén van, 160 mérföldre a legközelebbi várostól, Tamale-tól. Postát kétszer kapunk egy héten, mikor valaki bemegy a városba és elviszi a mi leveleinket is. Az itteni bennszülöttek piacán néha lehet kapni szárított marhahúst és csirkét. A húsfélét ki kell verni egy tőken, mert olyan rágós. A tojás nyáron sokszor romlott. A kórházból minden héten bemegy valaki Tamale-ba, kenyeret, fűszert, konzervet venni. Néha nem kapnak eleget. Olyankor mindenkinek a fejadagja lecsökken itt a bó-

zót-kórházban. Mindent megesszünk az utolsó morzsáig és mégis éhesek vagyunk. Az átlag nép nagyon szegény. Alig terem a föld valamit. A száraz évszak hat hónapja alatt még a fű is kiszárad."

Aug. 9. 1972. "Itt az őserdő közepén a világtól teljesen el vagyunk zárva. Nincs telefon, újság, stb. Már kezdem gyorsabban vizsgálni a betegeket. Rengeteg a szembeteg, az onchocercosis nevű parazita vaktságot okoz. Az egyik kis betegem 8 hónapos, ma meghalt. Diagnosis: measles, pneumonia, dehydration (súlyos vízvesztés), malnutrition (elégtelen táplálkozás), malária. Ma láttam egy polio-esetet (gyermekbénulás). Ma délután Dr. Faile megmutatta azokat a híres falrészeket, amelyeket valamikor a törzsfőnök építtetett és víz helyett tejet, olajat és mézet használtak az építéshez."

Aug. 7 1972. "Ma csak 300 beteg volt a járóbeteg rendelésünkön. Ma már 70-et láttam. Három nappal ezelőtt még csak 60-at (egy későbbi levele szerint már 130-at vizsgált egy nap). Dr. Richardson 170-et vizsgált és megcsinált egynéhány hernia-műtétet. Dr. Faile 120 beteget vizsgált. Mindenkinek adunk malária-kezelést is, tekintet nélkül arra, hogy milyen egyéb betegséggel jelentkezik a rendelésünkön. Ma felvettem egy gyermeket veseelégtelenséggel, egy másikat maláriával. Láttam egy beteget elephantiasis-sal, egy másikat fekélyes lymphosarcomával."

Aug. 3. 1972. "Ma reggel hoztak a bush-ból egy asszonyt, aki nem tudott megszűlni és nagyon vérzett. Dr. Richardson végezte a műtétet. A műtét alatt is sok vért vesztett a szerencsétlen anya, de végül is életben maradt. A gyermek már halott volt, mire a hozzátartozók rászánták magukat, hogy a kórházba jöjjenek."

Aug. 7. 1972. "Dr. Faile 15 éve dolgozik már Nalerigu-ban. Az ő vezetése alatt építették a kórházat és a lakásokat. Tizennégy évvel ezelőtt kezdődött a baptista gyülekezet Nalerigu-ban. Tegnap Dr. Faile bemerített hat új hívőt. Úgy látszik, Dr. Faile nagyon önzetlen, átadott életű ember, sokat dolgozik. A családja egy fiú és négy leány. Kedves, hívő gyermekek. A felesége nagyon ked-

Dr. Haraszti Sándorné polio-beteget vizsgál Nalerigu, Ghanában.
(Baptist Medical Center)

ves, jószívú, fáradt, törődött asszony, tanítónő. Jövő évben mennek szabadságra az USA-ba. Sok az adósságuk, ezért megint az Emergency Room-ban számít dolgozni Dr. Faile. Ha nem kapnak segítséget, akkor be kell zárni a kórházat. A kórházban 80 ágy van, de jelenleg 100 beteg van elhelyezve, ágyon, földön, ahogy lehet. Mi osztjuk ki a gyógyszereket, mert gyógyszerésziünk nincsen. A vizsgálathoz minden orvos 3–4 tolmácsot használ, akik állandóan mellette vannak. Ghanában legalább 50 dialect van... Mindenki nagyon könyörög, hogy jövőre is jöjjenek vissza egy-két hónapra, de inkább egy évre, sőt azt szeretnék legjobban, ha végleg ide tudnánk jönni mindketten... Nagyon várok egy pár sort tőled (az én leveleim nagy késéssel érkeztek Afrikába)."

Aug. 9, 1972. "Már 2 éjjel nem tudtam aludni. Remélem, nincs baj otthon. Olyan jó lenne jövőre együtt dolgozni itten, ha anyagilag meg tudnánk oldani, hogy egy-két hónapra bezárjuk a rendelőnket, és mindketten itt dolgozzunk. Ha Dr. Faile hazamegy jövő júliusban, akkor Dr. Richardson egyedül marad. Egy ember nem tudja ellátni a szolgálatot ebben a kórházban. Két ember is kevés."

Milyen vak az ember! Nem látja a mennyi ajándékait! (Lucan)

Több levelet nem írt, mert 3–4 hétig utaznak a levelek, és úgysem kaptam volna meg. Szeptember 2-án eljött Nalerigu-ból és megérkezett Accrába. Úgy volt, hogy szeptember 3-án New Yorkban lesznek. A repülőgép azonban motorhiba miatt leszállni kényszerült Monrovia, Libériában, ott töltöttek 3 napot és végülis szeptember 5-én érkeztek meg New Yorkba és onnan Atlantába.

1972. október 17-én Dr. C. H. Goerner, a Déli Baptista Szövetség Külmisziós Tanácsának afrikai titkára feleségével együtt eljött Atlantába és megkért bennünket, hogy segítsük ki a Nalerigu-i baptista kórházat önkéntes orvosmisziói szolgálattal 1973 nyarán és őszén, de esetleg egy egész évre, ha nem találnak teljes idejű misziós orvosokat. Mi ennél fogva felajánlottuk, hogy 1973 július és augusztus hónapjában a feleségem, 1973 szeptember, október hónapjában pedig én magam 2–2 teljes hónapot töltünk önkéntes orvosmisziáriusi szolgálatban Naleriguban. Ha nem találnak teljes idejű misziós orvost, akkor én 10, esetleg 12 hónapig maradok önkéntes szolgálatban. Ezzel a megoldással egyikünk fenntartja a rendelőt és ellátja a családot, míg a másik a külmiszióban szolgál. "Kérjétek az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába"

Dr. Haraszti Sándor

Vidám elme jó orvosság

Az újságíró meglátogatta a börtönt. Így szólt a felügyelőhöz: "Miután bemutatta a legelvetemültebb bűnözőket, tudna valamit mondani, vagy megmutatni a legjámborabb rabról?" "Igen" — szólt a börtönfelügyelő — "nem régen az egyik rab megszökött és ezt a kis értesítést hagyta hátra: 'Tessék megbocsátani, hogy vettem ezt a szabadságot magamnak'".

A képzelő tehetséget az ember kárpótlásul kapta mindazért, ami nem lett belőle. A humorérzékét pedig vigasztalásul azért, ami lett.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1973. február 4. Új szív és új lélek. Ezékiel 36:22–32.

Aranymondattal: Ezékiel 36:26.

Hétfő, jan. 29. Isten megtorlást ígér. Ez. 36:1–7.

Kedd, jan. 30. "Hozzátok fordulok." Ez. 36:8–15.

Szerda, jan. 31. A büntetés oka. Ez. 36:16–21.

Csüt., feb. 1. Isten megvédi szent nevét. Ez. 36:22–32.

Péntek, feb. 2. Megtisztít és újjáépít. Ez. 36:33–38.

Szombat, feb. 3. "Az én népem lesztek." Ez. 11:14–21.

Vasárnap, feb. 4. Feddhetetlen Isten előtt. Zsolt. 15.

Vasárnapi iskolai lecke. 1973. február 11. Isten házának helyreállítása. Ageus 1:1–8, 12–15.

Aranymondattal: Ageus 2:4–5.

Hétfő, feb. 5. "Gondoljátok meg jól a ti útaitokat." Agg. 1:1–6.

Kedd, feb. 6. Felhívás a templom építésére. Agg. 1:7–15.

Szerda, feb. 7. Az első templom. Kir. I. 6:1–10.

Csüt., feb. 8. Salamon templomának gazdagsága. Kir. I. 6:14–22.

Péntek, feb. 9. "Nagyobb lesz a második háznak a dicsősége." Agg. 2:1:9.

Szombat, feb. 10. "E naptól fogva megáldalak." Agg. 2:10–20.

Vasárnap, feb. 11. "Térjünk vissza az Úrhoz." Hóseás 5:15–6:6.